

Activiteiten uitgelicht

Het hele jaar door organiseert het Nationaal Park Drentsche Aa excursies onder leiding van ervaren gidsen. Hieronder een greep uit het aanbod. Het complete overzicht van alle activiteiten in het gebied vindt u in de Op Stap Krant 2008 (onder andere verkrijgbaar bij horecaondernemers in het Drentsche Aa-gebied) en (met de meest actuele gegevens) op onze website: www.drentscheaa.nl
Deelname aan de excursies is gratis. Goede wandelschoenen of laarzen worden aanbevolen. Let op: uw hond mag niet mee.

- Op zondag 1 juni is er een **fietsexkursie** door het Nationaal Park. U fietst door de typisch Drentse esdorpen, langs de essen en over heidevelden en vaak heeft u uitzicht op de beek. Luister hier en daar naar de verhalen van de gids en leer de verschillende landschapstypen van het Nationaal beek- esdorpenlandschap in één fietstocht kennen! De start is op de brink in Taarlo om 14.00 uur. Er kunnen maximaal 25 mensen mee. Opgave via m.veken@ivn.nl of telefoonnummer 06-46370754.
- Op zaterdag 26 juli kunt u mee om naar **libellen en juffers** te kijken. Boven de beek dansen in deze tijd grote aantallen weidebeekjuffers. Zij worden ook wel de parels van de Drentsche Aa genoemd en niet voor niets! Op open stukjes heide zitten libellen te zonnen en in de luwte van bosjes jagen diverse soorten op kleine insecten. Hoe meer u over de libellen hoort, hoe meer u er ziet! Het startpunt is de parkeerplaats aan de Molensteeg te Oudemolen om 14.00 uur.
- Op vrijdagavond 19 september kunt u met het hele gezin mee om **vleermuizen** te kijken en te beluisteren! We nemen batdetectors mee. Een batdetector is een klein apparaat dat de ultrasone geluidsignalen van vleermuizen opvangt en voor mensen hoorbaar maakt. De excursie begint om 20.00 uur. Startplaats is de parkeerplaats bij Anloo in het Kniphorstbosch, net voorbij de camping.
- Op zaterdag 18 oktober en op zondag 26 oktober kunt u met het hele gezin gaan **vissen** in de beek met de boswachter. Met een beetje geluk vangt u bijzondere beekvissen zoals de modderkruiper, het berrpje of misschien wel de zeldzame rivierprik. Er wordt op bijzondere wijze gevestigd en de gevangen vissen worden in een aquarium gelaten, waarin ze goed te bekijken zijn. De activiteit start om 14.00 uur op beide dagen. Opgave is verplicht via 0592-377305.

Dit informatiebulletin is een uitgave van het Nationaal beek- en esdorpenlandschap Drentsche Aa en gaat over zowel het Nationaal Park alsook het Nationaal Landschap, het gehele stroomgebied van de Drentsche Aa. Het wordt gratis huis aan huis verspreid. Als u in het gebied woont maar het blad niet hebt ontvangen, geef dit dan door aan het secretariaat. Voor inwoners van omliggende dorpen verschijnt een samenvatting in de plaatselijke kranten. U kunt ook een abonnement aanvragen bij het secretariaat of via de website. U krijgt de krant dan gratis toegezonden.

Colofon

Secretariaat Nationaal beek- en esdorpenlandschap Drentsche Aa
Kees Folkertsma, Herman Thije
Postbus 122, 9400 AC Assen
Telefoon: (0592) 365864 / 365860
Fax: (0592) 365888
E-mail: drentscheaa@drenthe.nl
Internet: www.drentscheaa.nl
Coördinator voorlichting en educatie
André Brasse, IVN
Consulentschap Drenthe
Postbus 125, 9400 AC Assen
Telefoon: (0592) 371740
Eindredactie
Henk van den Brink,
Noordwolde (Gn)
Redactie
André Brasse,
Hans Dekker
Henk van den Brink
Fotografie
Archief NP Drentsche Aa
(tenzij anders aangegeven)
Vormgeving
Albert Rademaker BNO
Grafische verzorging
Docucentrum provincie Drenthe
Kartografie
GIS en Cartografie provincie Drenthe
Verspreiding
TNT Post
Oplage
21.500
© Secretariaat Nationaal beek- en esdorpenlandschap Drentsche Aa 2008

NATIONALE
LANDSCHAPPEN
Bekijk Nederland opnieuw

Nederland heeft 20 nationale parken
en 20 nationale landschappen

Nationaal beek- en esdorpenlandschap Drentsche Aa

DOORSTROOM

Dit informatiebulletin is een uitgave van Nationaal beek- en esdorpenlandschap Drentsche Aa

Nummer 10
Mei 2008

In dit nummer

- Landschapsherstel Amerdiep en Anlooërdiepje
- Dorp in beeld: Amen
- Op stap met de boswachter
- Mededelingen Overlegorgaan: Bruine borden
- Cultuurhistorie leidend bij inrichting en beheer De Strubben-Kniphorstbosch
- Nieuws van de Landinrichtingscommissie

Landschapsherstel Amerdiep en Anlooërdiepje

Amerdiep en Anlooërdiepje: twee bovenlopen van de Drentsche Aa met een schitterend kleinschalig cultuurlandschap. Zo'n door mensen gemaakt landschap heeft onderhoud nodig en dat is er de afgelopen jaren voor een deel bij ingeschoten. Vooral aan de houtwallen, die hier het landschapsbeeld bepalen, is lange tijd niets gedaan. Staatsbosbeheer en agrarische natuurvereniging Meander hebben samen een plan gemaakt om de achterstand in te halen.

Pronken met vijf sterren

Staatsbosbeheer beheert het grootste deel van beide beekdalen en ligt dus voor de hand als initiatiefnemer. Minder vanzelfsprekend is de rol van agrarische natuurvereniging Meander. Nog niet zo lang geleden was er immers een behoorlijke barrière tussen landbouw en natuurbescherming. Dat is veranderd, vertelt Arend Lensen, melkveehouder in Deurze en voorzitter van de vereniging, waarvan zo'n vijftig boeren in het Drentsche Aa-gebied lid zijn. 'Wij hebben een prima samenwerking met Staatsbosbeheer en die willen we verder uitbouwen. We willen laten zien dat we als boeren kunnen zorgen voor natuur en landschap, meer dan we nu al doen. De landbouw moet ook met de vijf sterren van dit gebied willen pronken.'

Wandelroute 'De Acht van Amen'

Het dorp Amen is het begin- en eindpunt van de Drentsche Aa-wandelroute 'De Acht van Amen'. De route, bedacht door Jan Tuttel, bestaat uit twee lussen van elk drie kwartier tot een uur wandelen en voert door het gevarieerde landschap van het Amerdiep. Deze wandelroute van Staatsbosbeheer is mede aangelegd door de 'natuurclub' van de Stichting Hendrik van Boeijenoord te Assen. U kunt de routebeschrijving downloaden van de website www.drentscheaa.nl (kijk bij 'Verkennen' en dan 'Wandelen').

Mededelingen Overlegorgaan Bruine borden

Iedereen kent ze van de Franse en Duitse autosnelwegen: de bruine borden die de reiziger attenderen op de bijzondere landschappen die hij voorbij dreigt te razen. Binnenkort krijgt het Nationaal Landschap Drentsche Aa ook zo'n bord, samen met een aantal andere Nationale Landschappen en Nationale Parken in ons land. Een cadeautje van de ANWB, die haar 125-jarig bestaan viert. De borden worden rond 1 juli geplaatst, de officiële verjaardag van de ANWB.

Nederland heeft 20 nationale parken
en 20 nationale landschappen

Daarom werkt Meander aan de oprichting van een landschapsploeg: een groep boeren die onderhoud aan houtwallen, bossingels en dergelijke kan uitvoeren. De bedoeling is dat zij dat onder meer in de beekdalen van het Amerdiep en het Anlooërdiepje gaan doen. Boswachter Kees van Son heeft er hoge verwachtingen van: 'Wat is er mooier dan dat mensen hun eigen gebied onderhouden, uiteraard tegen een normale vergoeding? Dat is goed voor het draagvlak in de streek, de positie van de landbouwbedrijven en de kwaliteit van het landschap.'

Plan in hoofdlijnen

De hoofdmoot van het plan is het behouden en herstellen van het patroon van houtwallen in beide gebieden. Veel houtwallen zijn aangetast door het achterwege blijven van onderhoud. Het herstel wordt op een omzichtige manier uitgevoerd, zonder forse ingrepen in één keer. Elk jaar wordt op een andere plek gewerkt en per jaar wordt niet meer dan vierhonderd meter wal aangepakt, zodat de maatregelen worden gespreid over een periode van dertig jaar.

Veel aandacht is er ook voor het versterken van de belevingswaarde van het landschap. Zo worden dichtgegroeide doorzichten weer opengemaakt en nieuwe landhekken geplaatst. In het Amerdiepgebied worden een wandelpad en een voorde hersteld. (voorde = doorwaadbare plaats in de beek)

Een greep uit de overige maatregelen:

- Herstel van het Vosseveen, het brongebied van het Anlooërdiepje
- Herstel van het eikenhakhoutbeheer in het Amerholt
- Versterking van de karakteristieke aanblik van de oude Holtesch bij Amen: herstel eswal, kleinschalige akkerbouw
- Opschonen Horstveen
- Erfbeplanting rond bedrijven in het Westerveld van Grolloo

Herstel van houtwallen

De imposante eiken met hun brede kronen dragen veel bij aan de schoonheid van het houtwallenlandschap. Maar oorspronkelijk zagen de houtwallen er anders uit: de bomen kregen niet de kans om uit te groeien omdat ze periodiek werden teruggekapt. Daardoor ontwikkelde zich een dichte 'haag' van uitlopers en struiken, wat het functioneren van de wal als veekering ten goede kwam. Het gekapte hout werd voor allerlei doelen gebruikt. Pas nadat de houtwallen hun functie verloren, konden de bomen uitgroeien. Gebrek aan onderhoud heeft ook nadelen. De meeste wallichamen zijn verflauwd en afgevlakt, van een struiklaag is vaak niet veel meer over. Door de schaduw van de boomkronen verdwijnt het karakteristieke verschil in plantengroei tussen de zon- en de schaduwkant van de wallen. Ook stijgt het risico dat bomen omwaaien en de wal meetrekken.

Markante bomen

Je zou dus denken: hoog de wallen op, zet de zaag in de bomen en pak het vroegere hakhoutbeheer weer op. Maar dat is veel te kort door de bocht, legt landschapskenner Hans Elerie uit. Hij was als lid van de klankbordgroep betrokken bij de totstandkoming van het plan. 'Je moet niet alleen kijken naar de cultuurhistorie, maar ook rekening houden met de huidige esthetische waarde van de houtwallen. Van markante bomen en bijzondere groeivormen moet je afblijven.' Ook het aanvullen van wallichamen is niet altijd gewenst. Elerie wijst op een wal die zover is geërodeerd dat de wortels van de eiken zijn ontbloot. De bomen lijken zich met hun bemoste tentakels krampachtig aan de laatste restjes wal vast te houden. 'Dat is de schoonheid van het verval, en die mag ook gezien worden. Je moet het landschap zijn hele verhaal laten vertellen, niet naar één periode terugrestaureren.' Dan is er nog de waarde van de wallen voor de natuur. 'Als je te rigoreus ingrijpt raak je groeiplaatsen van bijzondere planten kwijt. Het onderhoud moet dus met kennis van zaken en met gevoel gebeuren. En je moet heel goed controleren hoe de aangepakte houtwallen zich ontwikkelen.'

Anlooërdiepje

Jaap Dirkmaat, prominent voorvechter van het Nederlandse cultuurlandschap, beschouwt het beekdal van het Anlooërdiepje als een van de mooiste houtwalgebieden van ons land. En hij is niet de enige. Over vrijwel de volle lengte wordt het dal aan beide kanten door houtwallen begrensd. Houtwallen dwars op de beek, soms over de volle breedte van het dal, delen het landschap in intieme kamers in. De houtwallen zijn relatief jong: de meeste zijn rond 1850 aangelegd.

Schematisch beeld van het herstel van een houtwal, uit het Landschapsherstelplan

- **Huidige toestand**
veel opgaande bomen, nauwelijks onderbegroeiing

- **Twee jaar na ingreep**
afgezette bomen en struiken lopen weer uit, aangeplante eiken groeien

- **Tien jaar na ingreep**
de onderbegroeiing is helemaal dicht geworden

Amerdiep

Het stroomdal van het Amerdiep bij Amen en Ekehaar is misschien minder gaaf, maar nauwelijks minder schilderachtig. Het heeft een oude, grillige verkaveling. De houtwallen hier zijn een stuk ouder dan die van het Anlooërdiepje: ze stammen uit de zeventiende eeuw. Midden in het gebied ligt een middeleeuwse bolle es met aangrenzend een oud, typisch Drents gebruiksbos compleet met strubben (door schapen aangevreten grillige eiken), het Amerholt.

In de zuidwesthoek van het Nationaal Landschap Drentsche Aa ligt een dorpje met de bijzondere naam Amen. Samen met de omliggende dorpjes Ekehaar, Eleveld, Geelbroek en Eldersloo vormt het 'De Broekstreek'. 'Broeken' is een oud woord voor natte graslanden. De eerste gegevens over Amen als dorp stammen uit 1302. Samen met Ekehaar telde het toen vijf boerenbedrijven. Uit vondsten blijkt dat het gebied in de prehistorie al bewoond was. De naam van het dorp vindt zijn oorsprong in de beek waaraan het ligt. 'Een 'ame' is een oud woord voor 'beek', vertelt inwoner Henk Wolf. Hij is een van de weinige oorspronkelijke bewoners en staat met beide benen in het dorpsleven van Amen. Met liefde vertelt hij over zijn woonplaats.

Wolf vertelt over de eeuwenoude es van Amen, die als de hoogste van Drenthe bekend staat. "Veel boerenland is door Staatsbosbeheer aangekocht en veranderd in natuur. Zelfs de es is niet meer van de boeren en niet in gebruik als akker. In de ogen van boeren is dat natuurlijk zonde. [Het landschapsherstelplan voor het Amerdiep (zie openingsartikel van deze Doorstroom) voorziet in gebruik van de es voor akkerbouw, red.] Ook wordt getracht de kleinschaligheid terug te krijgen. Boeren zijn daar niet altijd blij mee, maar voor wandelaars en fietsers is diezelfde kleinschaligheid met de houtwallen en de kronkelende beek een lust voor het oog!"

Op stap met ...

Amen

'Er is in korte tijd nogal wat veranderd in het dorp', begint Henk. Hij vertelt over de tijd, nog niet eens zo lang geleden, dat hij nog een jongetje was. 'Het gros van de dorpingen had een boerenbedrijf. Het waren grote families, met inwonende opa's en oma's. De sfeer in het dorp was erg gemoedelijk. Men hielp elkaar door de seizoenen heen, kwam bij elkaar over de vloer en iedereen wist wat er gaande was.' Dat daar eind jaren tachtig, begin jaren negentig een eind aan kwam, spijt Henk wel. 'Veel boeren waren ouder geworden. Hun kinderen wilden of konden de boerderij niet overnemen en vertrokken. De boeren verkochten hun boerderij aan mensen van buitenaf die er woonboerderijen van maakten en meer op zichzelf gingen leven. Het inwoneraantal daalde. Tegenwoordig telt Amen zo'n negentig inwoners, waarvan vijf actieve boeren, evenveel als in 1832...'

seerd door de organisatie van dorpsactiviteiten in plaats van een vergoeding. Met Pasen wordt er bijvoorbeeld een paasvuur gehouden, er is iedere zomer wel een zomeractiviteit en met Oud en Nieuw komen veel mensen samen. 'Dat zijn de momenten dat iedereen bij elkaar is en je veel mensen spreekt', zegt Henk. Voor een vereniging moet je echter in Ekehaar zijn. Daar is een rijk bloeiend verenigingsleven zelfs. Er is een sportvereniging, een ijsbaan, een vereniging voor plattelandsvrouwen, toneelgroepen, een bejaardensociëteit, noem maar op.

Coöperatief

Henk Wolf vertelt dat de coöperatieve gedachte nog steeds belangrijk is in Amen. Zo schaft de Boermarke landbouwmachines aan voor algemeen gebruik, wordt een oplossing voor het

zwerfafval breed gedragen en is er een werkgroepje dat de fruitbomen van het dorp onderhoudt. 'De noaberhulp van nu is nog steeds bovengemiddeld' volgens Henk, 'al heeft er wel een verschuiving plaatsgevonden. Men helpt elkaar hier met de kleine kinderen. Hele werkweken worden erop ingericht', vertelt hij lachend. 'Dan past de een op de kinderen en dan de ander.' De kinderen gaan van oudsher in Ekehaar naar de basisschool. Eenmaal toe aan de middelbare school, moeten ze naar Assen.

Het nieuwe landschap

Het leven op het boerenland langs de beek is nogal veranderd, evenals de verhouding van de mensen tot het landschap. Eeuwenlang gebruikten de boeren het land om voedsel te verbouwen en dieren te houden. Henk

Het dorpsleven

Amen is in enkele decennia veranderd in een forenzendorp. De meeste mensen werken elders. Amen kent geen brink of winkels. Het is een verzameling huizen en boerderijen op een prachtige plek in het landschap met veel groen. 'De mensen die hier komen, komen om te onthaasten', vertelt Henk. Het bruin café 'De Amer' heeft het dorp wel op de kaart gezet. Het is een bekend muziekcafé dat veel mensen van buiten aantrekt. 'Ook al zijn de dorpingen meer op zichzelf, de sfeer in Amen is goed', vindt Henk Wolf. De Boermarke heeft daar een flink aandeel in, want behalve als vereniging van boeren fungeert zij hier ook als buurtvereniging. Dat heeft zijn oorsprong in het verleden. Vroeger werd het boerenland door de Boermarke verhuurt als jachtveld. Om de buurtbewoners te vriend te houden, kregen zij een vergoeding. Vandaag de dag worden de dorpingen gecomp-

boswachter Kees van Son

Ruim een jaar geleden verruilde boswachter Kees van Son Zuidoost-Friesland als werkgebied voor de Drentsche Aa met aangrenzende delen van Drenthe en Groningen. 'In eerste instantie tijdelijk, maar als ik de kans krijg om hier te blijven grijp ik die met beide handen aan. Dit gebied is niet voor niets gekozen als mooiste landschap van Nederland.

Als ik in het voorjaar door de madelanden langs de meanderende beken loop en de orchideeën zie en het kwelwater dat over het maaiveld stroomt, dat is zo mooi!

'Als klein jochie wist ik al dat ik boswachter wilde worden. Soms vertellen mensen mij dat ze dat eigenlijk ook hadden gewild. Maar ik ben het, denk ik dan.' De vraag is hoeveel van die boswachters-in-spe nog jaloers zouden zijn als ze wisten hoe Van Son's dagelijks werk eruit ziet. Dat beantwoordt namelijk bepaald niet aan het romantische beeld van de natuurmensen die altijd buiten is. 'Een groot deel van mijn tijd besteed ik aan allerlei overleg, met gemeenten, waterschap, dorpsbelangen, noem maar op. De rest van de tijd zit ik meestal achter mijn computer.'

Mountainbike

'Traditioneel boswachter, zoals veel mensen zich dat voorstellen, ben ik alleen in het weekend als ik surveillancedienst heb. Dan ga ik op mijn mountainbike het gebied in en maak een praatje met de mensen die ik tegenkom. Dat wordt altijd erg gewaardeerd. Mensen stellen allerlei vragen en wijzen me op dingen, zoals een lege folderbak. Zelf kom ik ook van alles tegen, bijvoorbeeld een slagboom die gebroken is of een paneel dat onleesbaar is geworden.'

Sinds enkele jaren kent Staatsbosbeheer twee soorten boswachters, legt Van Son uit. De boswachters Inventarisatie en Monitoring houden de stand van de flora en fauna bij. Zelf hoort hij bij de andere soort, de 'VPR-boswachters' die verantwoordelijk zijn voor de voorlichting, *public relations* en recreatie in hun gebied. 'Voor mij was de keus niet moeilijk. Ik heb wat met plantjes en bestjes, maar ik heb nog veel meer met mensen. Contact met mensen vind ik het leukste wat er is.'

Cultuurhistorie leidend bij inrichting en beheer

De Strubben-Kniphorstbosch

Het Strubbengebied op het plateau van Schipborg **A**

Ontgonnen gebied (productiebossen en Kniphorstbosch) **B**

Stuifzanden- en heidegebied met de zandige laagten Berekuil en Jeruzalem **C**

Tot voor kort was De Strubben-Kniphorstbosch tussen Schipborg en Anloo in gebruik bij Defensie. De overdracht aan Staatsbosbeheer was een goed moment om de inrichting en het beheer van dit bijzondere gebied, het enige archeologische reservaat van Nederland, tegen het licht te houden. Het resultaat is een plan dat op 25 april officieel is gepresenteerd.

‘Defensie verdient een compliment voor de manier waarop ze op de natuur heeft gepast’, vindt boswachter Kees van Son van Staatsbosbeheer. Toch voorziet het nieuwe plan in enkele ingrepen in het terrein en veranderingen in het beheer. ‘Die volgen uit onze keuze om de cultuurhistorie voorop te stellen’, legt Van Son uit. ‘De historische waarden van het gebied zijn zo groot, dat wij vinden dat cultuurhistorie voor het beheer leidend moet zijn en natuur volgend.’

Ruimte voor strubben

Van het plan zullen onder meer de strubben profiteren, de oude, door schapenvraat grillig uitgegroeide eiken waaraan het noordelijke deel van het gebied zijn naam dankt. ‘Wij gaan de opslag van jonge bomen rond de strubben weghalen, zodat ze meer ruimte en licht krijgen. In een dicht bos kwijnen ze weg.’ Ook bij sommige grafheuvels en bij de oude karrensporen wordt de opslag verwijderd, zodat ze beter te zien zijn en hun ruimtelijke samenhang weer duidelijk wordt. In landschappelijk opzicht betekenen deze maatregelen een terugkeer naar het recente verleden, toen delen van het gebied veel opener waren.

Schape en varkens

Begrazing moet er vervolgens voor zorgen dat de opengemaakte plekken open blijven. ‘Op het moment dat ergens gekapt is moeten bijvoorbeeld schape klaar staan om opkomende boompjes en struiken meteen op te eten’, zegt Van Son. ‘Misschien kunnen zo zelfs nieuwe strubben ontstaan. In een klein stuk bos bij de es van Schipborg willen we experimenteren met begrazing door varkens. Vroeger gebeurde dat ook, dat noemde men het ‘akeren’ van varkens.’

Militair erfgoed

Van een heel andere orde is het jonge historische erfgoed van de achtergebleven militaire objecten: een schietbaan, een stormbaan en een handgranatenbaan. Hoewel niet iedereen ze kan waarderen, vindt Staatsbosbeheer ze het behouden waard. Van Son legt uit: ‘Met moderne cultuurhistorie springen we vaak slordig om. Als je iets weghaalt is het weg en krijg je daar later misschien spijt van. We zijn aan het bekijken hoe we deze objecten een functie kunnen geven en op een veilige manier kunnen inpassen.’

Bewoners betrokken

Conceptversies van het plan zijn op twee avonden voorgelegd aan de bewoners. De meeste voorstellen kregen hun zegen. Wel drong men aan op een zorgvuldige en geleidelijke uitvoering. ‘Wij zullen de bewoners ook bij de uitvoering betrekken en hen regelmatig informeren’, belooft Van Son. De uitvoering begint dit najaar. Voor eenmalige inrichtingsmaatregelen wordt onder meer een bijdrage van het ministerie van LNV voor landschapsherstel gebruikt.

Drie delen

Het inrichtings- en beheerplan deelt het gebied in drie delen in: het strubbengebied in het noorden, het productiebos in het midden en het heide- en stuifzandgebied in het zuiden. Terwijl het noordelijk en zuidelijk deel een natuurlijk, grillig karakter hebben is het middendeel planmatig aangelegd. Dit contrast wordt door de planmaatregelen versterkt. Het productiebos wordt in stand gehouden en de rechte lanen worden geaccentueerd. (Kaartje: Strootman Landschapsarchitecten)

Foto: Strootman Landschapsarchitecten

Randstad van de prehistorie

Vanwege zijn unieke concentratie van archeologische monumenten en historische sporen is De Strubben-Kniphorstbosch wel eens ‘het Pompei van Drenthe’ en ‘de Randstad van de prehistorie’ genoemd. Er liggen twee hunebedden en zo’n zestig grafheuvels. Minder zichtbaar zijn de twee urnenvelden en de sporen van raatakkers (celtic fields) uit de IJzertijd. Bundels oude karrensporen laten zien dat de vroegere reizigers op de handelsroute tussen Groningen en Coevorden zich oriënteerden op de grafmonumenten.

Stribbelen tegen schapenvraat

Kees van Son legt uit hoe de sprookjesachtige strubben zijn ontstaan. ‘Schape pikken het lekkerste er altijd eerst uit. Een jong eikje werd meteen “weggemaaid”. Als hij net kon overleven, kroop de boom door de vegetatie. Elke keer als hij boven het maaiveld uit probeerde te komen werd hij weer afgevreten. Zo groeide hij alle kanten op zonder een gewone stam te ontwikkelen. Als je door de strubben loopt, loop je dus als het ware door de kruinen van de bomen.’

Het rapport is voor 25 euro (incl. verzendkosten) schriftelijk of per Email te bestellen bij het secretariaat onder vermelding van naam, adres, postcode en woonplaats.

Nieuws van de Landinrichtingscommissie

Landbouwstructuurverbetering Grolloo

In de omgeving van Grolloo wordt 64 ha structuurverbetering voor de landbouw gerealiseerd door een kavelruil waarbij zeven grondeigenaren zijn betrokken. Door de kavelruil worden huiskavels vergroot, komen percelen dicht bij de bedrijfsgebouwen te liggen en worden kavels meer geconcentreerd. De landbouwers kunnen hierdoor efficiënter werken. De akte van deze kavelruil wordt in het najaar van 2008 gepasseerd. Dat is niet het einde voor de kavelruil rondom Grolloo. De commissie ziet nog voldoende kansen voor verdere verbetering van de landbouwstructuur via deze methode. De kavelruilen in het Drentsche Aa-gebied worden gestimuleerd en begeleid door een begeleidingscommissie van een aantal landbouwers samen met kavelruilcoördinator Jan van Dijken, ondersteund door het Kadaster.

Particulier natuurbeheer Rolderdiep

In het stroomdal van het Rolderdiep zijn drie groepen initiatiefnemers die aan particulier natuurbeheer willen doen. In een zogeheten ‘schetsschuit’ eind december 2007 hebben de drie groepen met hulp van een landschapsarchitect hun ideeën op kaartbeelden vastgelegd. In 2008 moet duidelijk worden of de initiatiefnemers daadwerkelijk in staat zijn om de natuurdoelen in het Rolderdiep te realiseren en onder welke voorwaarden. Hiervoor wordt een samenwerkingsovereenkomst opgesteld en wordt een basisplan voor de inrichting gemaakt. Het is de bedoeling om het inrichtingsplan rond de zomer klaar te hebben.